

І Н С Т Р У К Ц І Я
для медичного застосування
Набір реактивів для визначення
концентрації глюкози в біологічних рідинах глюкозооксидазним методом
(100 визначень) ТУ У 24.4-20650786-007:2007

ПРИЗНАЧЕННЯ

Набір призначений для визначення концентрації глюкози в біологічних рідинах уніфікованим ферментативним методом в клініко-діагностичних, біохімічних лабораторіях.

ПРИНЦИП МЕТОДУ

Глюкоза в присутності ферменту глюкозооксидази окислюється киснем повітря з утворенням в процесі реакції пероксиду водню. Пероксид водню окислює хромоген, перетворюючи його в забарвлений сполуку. Інтенсивність забарвлення пропорційна концентрації глюкози в пробі.

СКЛАД НАБОРУ

1. Суха суміш реактивів:

глюкозооксидаза – не менше 1500 од.акт.
пероксидаза – не менше 1000 од.акт.
4-аміноантіпрін – 10 мг.
фосфатний буфер – 1г.

2. Розчин фенолу 10 мМоль/л – 2 мл.

3. Розчин стабілізатора – 2 мл.

4. Калібрувальний розчин глюкози 10 мМоль/л – 3 мл.

Примітка. Набір може комплектуватись антикоагулянтом для приготування 250 мл розчину. Розведення антикоагулянту вказано на етикетці.

Аналітичні характеристики набору

Лінійність:

від 2 до 25 мМоль/л – при співвідношенні реагент/зразок 100/1

від 1 до 18 мМоль/л – при співвідношенні реагент/зразок 50/1

Коефіцієнт варіації: не більше 2%.

Час інкубації: 15 хв при t 37°C.

Нормальні величини вмісту глюкози:

сироватка, плазма: 4,22 – 6,11 мМоль/л

капілярна кров: 3,38 – 5,55 мМоль/л

сеча: не більше 1,1 мМоль/л

Для оцінки правильності визначення можна використовувати контрольні сироватки та стандарти глюкози.

ПРИГОТУВАННЯ РОБОЧОГО РОЗЧИНУ

В колбу на 100 мл влити приблизно 70 мл дистильованої води або фізіологічного розчину, кількісно додати стабілізатор, розчин фенолу та перемішати. Додати суху суміш реактивів, перемішати до повного розчинення кристалів не струшуючи. Довести дистильованою водою або фізіологічним розчином до мітки. Зберігати в холодильнику до 7 днів при t +2 +8°C в герметично закритому флаконі із темного скла.

ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ

1. Визначення вмісту глюкози в сироватці та плазмі крові

Для аналізу використовувати негемолізовану сироватку.

Внести в пробірки досліджувані біологічні рідини і реагенти згідно таблиці №1.

Таблиця №1

Реагенти, мл	Дослідна проба, мл	Калібрувальна проба, мл	Холоста проба, мл
Сироватка або плазма крові	0,01	-	-
Робочий розчин	1	1	1
Калібрувальний розчин глюкози 10 мМоль/л	-	0,01	-
Фізіологічний розчин	-	-	0,01

Пробірки з пробами інтенсивно струснути вручну та інкубувати не менше 15 хвилин в термостаті при $t = 37^{\circ}\text{C}$. Після закінчення інкубації в кожну пробу додати 1 мл охолодженої дистильованої води чи фізіологічного розчину і перемішати. Після цього виміряти величину оптичної щільності дослідної та калібрувальних проб проти холостої проби при довжині хвилі 510 нм або відповідному світлофільтру (зеленому).

Розрахунок концентрації глюкози в пробах провести по формулі:

$$C = E_d / E_k \cdot 10, \text{ де}$$

C – концентрація глюкози, ммол/л;

E_d і E_k – оптичні щільності дослідної та калібрувальної проб відповідно, од. оптичної щільності.

При визначенні концентрації глюкози в плазмі крові, отриманої з використанням антикоагуляційного розчину, необхідно враховувати коефіцієнт розведення крові антикоагулянтом.

2. Визначення глюкози в капілярній крові

Підготовка до аналізу: внести в пробірки зразки крові і реагенти відповідно схеми представлений в таблиці №2.

Таблиця №2.

Реагенти, мл	Дослідний розчин, мл	Калібрувальний розчин, мл
Кров	0,1	-
Фізіологічний розчин	1	1
Калібрувальний розчин глюкози, 10 мМоль/л	-	0,1

Вміст пробірок перемішати. Дослідний розчин, що містить кров, центрифугувати 5 хвилин при 1500 об/хв.

Надосадову рідину перенести в чисту пробірку і використовувати для аналізу.

Аналіз проводять по схемі представлений в таблиці №3.

Таблиця №3

Реагенти, мл	Дослідна проба, мл	Калібрувальна проба, мл	Холоста проба, мл
Робочий розчин	1	1	1
Надосадова рідина	0,1	-	-
Калібрувальний розчин	-	0,1	-
Фізіологічний розчин	-	-	0,1

Пробірки з пробами інтенсивно струснути вручну та інкубувати не менше 15 хвилин в термостаті при $t = 37^{\circ}\text{C}$. Після закінчення інкубації в кожну пробу додати по 1 мл охолодженої дистильованої води чи фізіологічного розчину і перемішати. Після цього виміряти величину оптичної щільності дослідної та калібрувальних проб проти холостої пробы при довжині хвилі 510 нм або відповідному світлофільтрі (зеленому). Розрахунок концентрації глюкози проводять аналогічно випадку з сироваткою крові.

3. Визначення глюкози в сечі

а) Якісне визначення. До розчину робочого реактиву (0,3 мл) додають 0,01 мл сечі, інкубують 20 хвилин. Проби які викликали почервоніння реакційної суміші вважаються позитивними і можуть бути проаналізовані на кількісний вміст глюкози.

б) Кількісне визначення глюкози в сечі проводять по тій же схемі, що і визначення концентрації глюкози в сироватці крові.

Примітка.

1. Аналіз рекомендується проводити серійно по 10 проб з постановкою в кожній серії калібрувальної пробы. Розрахунок концентрації глюкози в кожній серії проводити по своїй калібрувальній пробі.

2. В залежності від об'єму кювети, що використовується, кількість реагентів можна змінити. При цьому відношення об'єму пробы до об'єму робочого розчину повинно складати 1:100.

3. При концентрації глюкози в пробі вище 25 мМоль/л біологічну рідину (кров, сироватку, плазму, сечу) розвести фізіологічним розчином в два рази. Провести повторне визначення, результат помножити на два.

4. Сироватку з високим вмістом білірубіну необхідно попередньо депротеїнізувати.

ТЕРМІН І УМОВИ ЗБЕРІГАННЯ

Реактиви, з яких складається набір, зберігаються при температурі $+2\text{--}8^{\circ}\text{C}$. Термін придатності набору 12 місяців від дня виготовлення. Не застосовувати після закінчення терміну придатності.

Виробник. ТОВ “Генезіс”, Україна.

Адреса. 27503, м.Світловодськ, Кіровоградська обл., вул.Єгорова, 41.